

Bin Dokuz Yüz Seksene Doğru Doksan Sekizinci Bölüm

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 03 Mart 2017

Ve sevgili Cemal bey değerli müdürümüz,

-Gel bakalım delikanlı, hayırdır ne istifası bu.?

-Efendim biliyorsunuz Eskişehir'de öğrenciyim ben. Amirlerim bana iki defa onar günlük mazeret izni verdiler. Sayenizde vizelerde başarılı olup, bütün derslerimi verdim. Ama şimdi final sınavlarım var. Bir yılım dolmadığı ve asaletim onaylanmadığı için yıllık izin hakkımda yok. Sizleri daha fazla zor durumda bırakmak istemiyorum.

-Bütün mesele bu mu? Yavrum bu yüzden istifa edilir mi hiç? Üstelik bir daha böyle bir iş bulacağını umut ediyor musun?

-Haklısınız da efendim, okulu da bırakmak mümkün değil.

-Sana okulu bırak demedim ki, bir çare buluruz elbet.

-Müdürüm benim yüzümden herkes seferber oldu, daha ne çare olacak ki?

-Sen işin orasını bize bırak yavrum, insanlar sadece dinlenmek için bile doktora gidip sıhhi izin alıyorlar, ne yapalım biz de seni o şekilde idare edeceğiz.

-Nasıl yani?

-Nasılı, doktora göndereceğiz seni gidip on gün sıhhi izin alacaksın.

-Doktorlar böyle boş yere izin vermez ki Müdürüm.

-Ben halledeceğim dedim ya...

-Peki efendim, çok teşekkür ederim.

-Ne zaman başlıyor senin sınavların?

-Önümüzdeki Pazartesi günü efendim.

-Tamam Cuma sabahı vizite kağıdını yaptır ve benim yanıma uğra o zaman, haydi bakalım, şimdi doğru işinin başına, ben de bu istifa dilekçesine onay vermeyerek mütalaamı yazıyorum.

Amirlerimizin ve Müdürümüzün okumam için bu çabaları, Lise mezunu olan bir kaç arkadaşta, en başta da Veli beye de bir okuma hevesi gelmesini sağlamıştı. Ertesi yıl Veli beyle birlikte bir kaç arkadaş Üniversite sınavlarına girip Açık öğretime kayıtlarını yaptırıldılar.

Okula devam mecburiyetleri olmadığı için ve sınavlara da İstanbul'a girecekleri için onların benim gibi sorunları olmadı. Ancak o yıllarda Açık öğretim dersleri TRT'nin bir kanalından veriliyordu. Amirlerimiz akşam saatlerinde başlayan dersi izlemeleri için Kütüphanede onlar için ortam hazırladılar.

Bir idarecinin böyle şeylere dikkat etmesi ne kadar önemlidir.

"Her iş yeri sahibi ya da yönetici, motivasyonu yüksek çalışanlar ister. Çalışanın motivasyonu yerinde değilse, sağladığı iş gücü de yeterli olmayacaktır.

Çalışanın moral ve motivasyonu yükseldikçe, sağlayacağı verim de artacaktır. Bu da doğru orantılı olarak karlılığın artmasını sağlayacaktır. Bu yüzden iş yerlerinde çalışanların moral ve motivasyonlarının üst düzeyde tutulması büyük önem taşımaktadır.

Yöneticilerin çoğu zaman dikkate almadığı ya da ihmal ettiği konular, iş yerinin başarısını da etkileyen bir süreç haline gelmektedir. Çünkü iş yerlerindeki motivasyon kaybı bulaşıcı olabilmektedir ve diğer çalışanların da etkilenmesine yol açabilir.

Bu motivasyon kaybını gidermek çalışanlar için zaman alabilir; çünkü bu durumda çalışanlar sabırsız, aceleci bir tutum sergileyerek kendilerini stres altına sokabilirler. Bu sebep ile hem iş hayatında hem gelecek hakkında kaygılar duymaya başlayabilirler.

Yönetici kademesi, çalışanların moralleri üzerinde doğrudan bir etkiye sahiptir. Yöneticilerin çalışanların moral ve motivasyonunu artırabilmek için

birkaç ufak adım atması gerekir. Her şeyden önce yöneticinin ulaşılabilir olması, çalışanlarının endişelerini, kaygılarını dinlemesi ve onlara gereken ilgiyi göstermesi gerekir. Yöneticinin en önemli görevlerinden biri çalışanları hatalarında korkutmadan, üzmeden uyararak ve yaptıkları hatalardan ders çıkarabilecekleri bir ortamı sağlamaktır. Bu şekilde çalışanın hata yaptığı için düşen motivasyonu dengelenecektir. Moral ve motivasyonu yerinde olan çalışan da çok daha yaratıcı ve mutlu olacaktır."

Şefimiz Azize hanımın çok güzel bir sözü vardı: Hata yapılabilir, eğer telafisi mümkünse önemli değil...

Ben bu şekilde bir uygulamayı ilk defa bizim Eğitim Merkezimizde gördüm. Yöneticilerim bu davranışları örnek teşkil edecek bir durumdur.

Eğer o günlerde yöneticilerim benim durumuma kayıtsız kalıp, istifamı kabul edecek olsalardı. Belki bugün bulunduğum durumda olmayacaktım. Ve kim bilir hayatta beni yine neler bekleyecekti.

Cuma günü Müdürümün yanına gittiğimde hemen beni bir doktor arkadaşına yönlendirdi. Doktordan aldığım sıhhi iznimi il dışında geçireceğime dair hazırlanan belgeyi de imzalayarak hemen o gece Eskişehir'e hareket ettim.

Doksan sekizinci bölümün sonu
Mehmet Fikret ÜNALAN